

شناخت اعتیاد مواد مخدر بر اساس تحلیل روانشناسی جنایی به جهت اثبات نواقص قوانین کیفری در ایران

(تاریخ دریافت ۱۳۹۹/۰۹/۱۵، تاریخ تصویب ۱۴۰۰/۰۱/۱۸)

دکتر سیدعباس خلیل پورچالکیاسری

دوره دکتری حقوق جزا و جرم شناسی

مدیردفتر حمایت حقوقی و قضایی ایثارگران شهرستان لنگرود

پژوهشگر برگزیده کشور و دارنده تندیس پژوهشگر برتر سال ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ از موسسه علمی حقوقی قانون یار

چکیده

پدیده مصرف و اعتیاد به مواد مخدر یک معضل و آسیب اجتماعی است که باعث بوجود آمدن بزهکاری اجتماعی می شود. فرد معتاد که در اثر مصرف مکرر و مداوم متکی به مواد مخدر یا داروهای مخدر شده که به عبارت دیگر قربانی هر نوع وابستگی دارویی یا روانی به مواد مخدر شناخته می شود و در صورتی که دارو به بدن وی نرسد اختلالات روانی و فیزیکی موسوم به سندرم محرومیت در او ایجاد می شود و اجتماع نسبت به آن حساسیت یا واکنش نشان می دهد به طور کلی سیاست گذاری برای مقابله با اعتیاد از سرکوب کیفری و عدم مدارا تا آزادی کامل به همراه تدابیر کنترل و درمان در سطح کشور بررسی شده است علی رغم نگرش هایی چون بیمار بودن فرد معتاد و لزوم معالجه او رویه غالب برخورد کیفری بوده است و تصور غالب با استناد به قوانین تصویب شده که لزوم برخورد قهر آمیز با معضل اعتیاد بوده است هدف پژوهش حاضر تحلیل روانشناسی جنایی از فرد بزه کار معتاد و اثبات نقاط ضعف مقنن در ناکارآمدی قوانین مبارزه با مواد مخدر در جرم انگاری حقوق کیفری ایران است.

واژگان کلیدی: نقص قوانین کیفری، شناخت اعتیاد، روانشناسی جنایی، آثار مصرف

مخدر، سیاست تقنینی، حقوق کیفری ایران